

Nizozemska

(18.04.2014 - 26.04.2014)

Ta pot je bila v načrtu že lani za prvomajske praznike, pa se nekako ni izšlo. Letos pa sva tja gor potovala že za Veliko noč. Že v petek dopoldan sva se podala na res dolgo pot proti Nizozemski. Že samo pot tja je dolga cca. 1200 km (odvisno od tega kje si zamisliš potovati). Prvi dan sva spala v [Karlsruhe](#). Naslednji dan pa naprej preko Luksemburga, Belgije vse do naslednjega počivališča v kraju [Haven](#), ki je 3 km oddaljen od mlinov Kinderdijk. Po dolgi poti sva se odločila najprej spočiti in do mlinov oditi naslednji dan. Na koncu sva ugotovila, da je to prav dobra ideja, saj sva bila pri mlinih že ob pol osmi uri zjutraj, ko tam razen nekaj tekačev in kolesarjev še ni bilo žive duše. Prijeten sprehod med mlini in nazaj do avtodoma ter veselo naprej.

Poskusila sva srečo in se podala proti [zapornicam](#) pri Rotterdamu, ki so del večjega sistema [Delta projekta](#) namenjene temu, da rešijo mesto pred morebitnimi visokimi vodami oz. poplavami. Priznam, da je pot do tja kar malo shrhljiva, malo sva se bala, da bova prišla kakšni tovarni na parkirišče. Na parkirišče pri zapornicah sva sicer prišla, vendar je bilo vse zaprto. Po uri sodeč naj ne bi bila prezigodnja, zato sva zaprtje pripisala velikonočnim praznikom. Saj dosti več kot sva videla, verjetno tudi drugače ne bi. Še vedno se zadeva najboljše vidi iz [zraka](#).

Naslednji postanek je bil predviden v Delftu. Ja rada bi si pogledala znano keramiko. Po poti sva bila fascinirana s pravimi polji rastlinjakov. Nepregledna področja, vsa pokrita z rastlinjaki.

V Delftu sva [parkirala](#) neposredno pred delavnico oz. trgovinico keramike v Delftu. Menda obstajajo samo še dve ali tri, ta pa naj bi bila edina še najbolj avtentična, kjer vse še delajo ročno.

Prijazna gospa ti razloži ves postopek izdelave keramike (brezplačno) na koncu pa prideš v trgovinico, kjer lahko mirno pustiš veliko denarja (zadeve res niso poceni, so pa lepe).

Po ogledu sva se zapeljala naprej v Goudo. Parkirala sva na parkirišču za avtodome [Klein Amerika](#). Ogromno parkirišče, ki je bilo do večera skoraj polno. Sigurno je bilo na parkirišču vsaj 50 avtodomov, največ seveda Italijanov, Nemcev ter Avstrijcev. Nobenega Slovence. Samo midva. Predvidevala sva, da bo večina Slovencev na pot odšla za prvomajske praznike.

V mesto sira sva se odpravila peš, saj je center oddaljen le 10 minut hoje. Mesteca je res ljubko, nasploh so mi ta mala nizozemska mesta res simpatična. Neverjetno je, kako radi pri gradnji uporabljajo opeke (večinoma temne oz. sive barve). Tako za fasade hiš, kot za tlakovanje ulic.

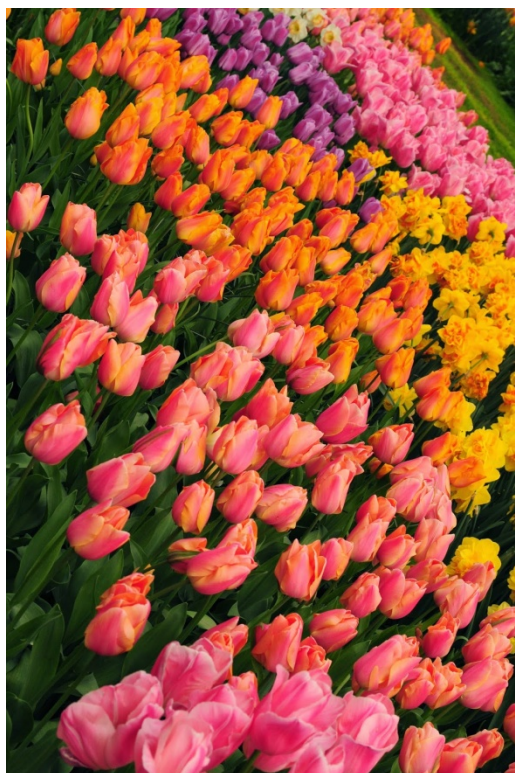
Imajo čudovito mestno hišo (gotški arhitekturni stil) ter Wago (oz. tehtnico). Tu so včasih tehtali razne dobrine med njimi predvsem sir z namenom pobiranja davkov. Sedaj je tu muzej sira in seveda se ga da tukaj tudi poskusiti in kupiti. Kar sva seveda tudi uspešno naredila.

Tudi v Goudi pa imajo

Naslednje jutro sva se podala v Keukenhof. Jeeeeej :-)
Srečna.

Zapeljala sva se tudi v znano ulico, kjer parkirajo avtodomarji in je bila seveda polna. Drugače je, vsaj po znakih sodeč, ta "ulica" namenjena parkiranju ribičev. Po znakih sodeč :-)

Pot sva nadaljevala proti kraju Zaandam ter avtentični nizozemski vasici Zaanse Schans. Že po poti je pričelo deževati (prvi dež na nizozemskem, dež sva drugače že imela del poti skozi Nemčijo, kjer naju je presenetil tudi sneg.... je pa kmalu nehalo, ker me je že malo prestrašilo). Torej, mešanica dežja, ter varnostnika na kolesu, ki nama je vpil, da je prostor za parkiranje že poln, je botrovala temu, da sva se odločila, da je ta vasica pač namenjena ogledu kakšnemu naslednjemu obisku Nizozemske.

Raje sva nadaljevala pot proti mestu Edam (še eno malo ljubko mesto sira). Deževati je nehalo in sprehodila sva se po mestu in seveda spet nakupila sir.

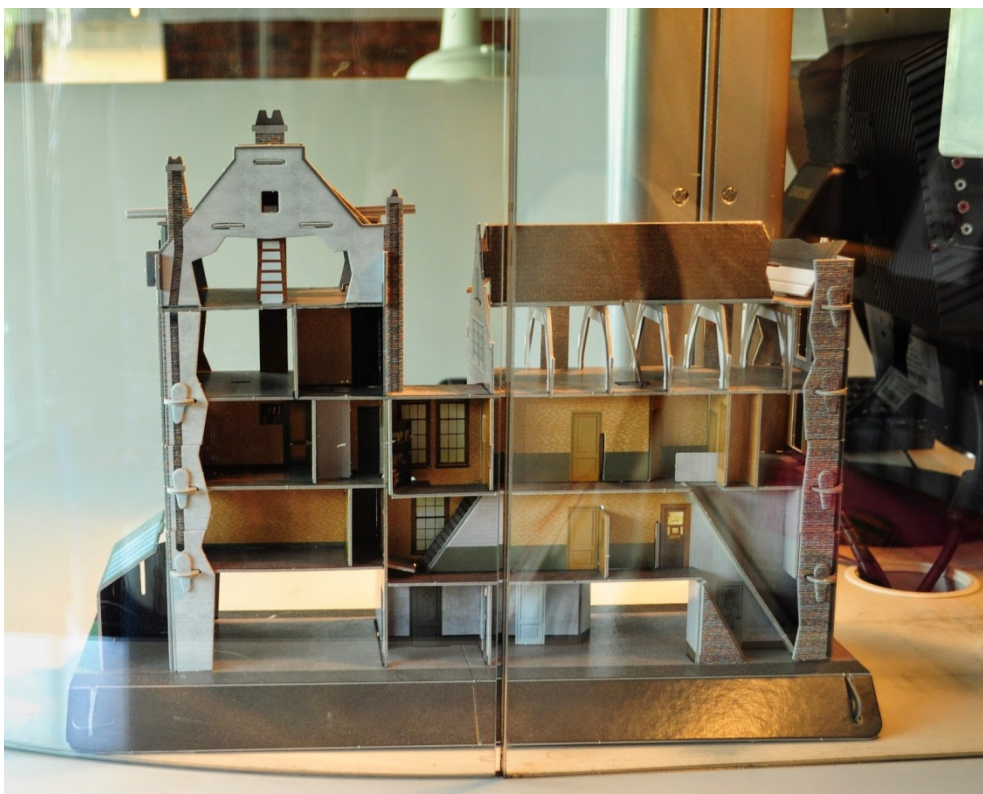

Nato pa v Amsterdam. Tokrat sva se odločila za kamp in sicer sva se sparkirala v Gaasper Camping. Super kampek, s čudovito zeleno travico, 5 minut peš do metroja in še 15 min z metrojem do centra Amsterdama.

Tu sva si ogledala hišo Ane Frank. Čeprav sva prišla dvajset minut do odprtja, je bila vrsta že zelo dolga. Čakala sva uro in pol. Za nama je vrsta še naraščala in zadnji so čakali sigurno še enkrat dalje.

V Amsterdamu sva si ogledala še Rijksmuseum in Van Gogh museum (tu je bila tudi zelo dolga vrsta med tem ko za Rijksmuseum ni bilo panike), prehodila rdečo četrt, pogledala coffe shope, sex muzej (zelo zabaven), doživela Heineken izkušnjo....

Naprej sva jo mahnila v Den Helder na ogled vojaškega muzeja in podmornice. Zelo zabaven muzej, kjer se vsega dejansko lahko dotakneš in vse sprobaš :-)

Naslednji dan sva jo čez polja tulipanov, mimo Utrechta mahnila še v Oudewater, kjer so potrdili, da nisva čarovnika oz. čarovnica in potem proti domu.

Kaj me je na Nizozemskem fasciniralo in ostalo v spominu?

Ceste imajo res fenomenalne, med večjimi mesti vse šestpasovnice, pas trave in nato še pasovi za kolesarje (očitno tu ni nikogar, ki bi oviral gradnjo cest, ali bi se bal, da bi šla rodovitna zemlja za ceste :-)), kanali, kanali in še enkrat kanali (res ne vem če nimajo podtalnice 10 cm pod hišo), kolesarji in tekači (očitno zelo aktiven narod - ne vem če sem videla malo močnejšo Nizozemko :-) ... kolo dela čudeže očitno :-)), res veliko konj (nisem pa videla nobenega, ki bi konje jahal).

Pa seveda razlogi zaradi katerih smo šli na Nizozemsko tulipani, siri, cokle in seveda mlini :-)

Prevozila sva 3300 km

Za diesel sva porabila 500 €

Za nočitev 55 €

Na muzeje pa kolikor so pač cene vstopnic ☺